

cesis Arelinae, nunc vero diocesis Pientinae (144) non longe a Senis, ubi primum ejus monasterium est erectum, et dicitur mons Olivetus major, instituta fuit a tribus nobilibus Senensibus, B. Bernardo Ptolemæo philosophiæ professore, Ambrosio Piccolomineo, et Patritio de Patritiis, anno 1319, sub Pontificatu Joannis XXII qui eam approbavit constit. 1, incip. *Cum a Nobis*. Marulus, in *Oceano relig.*, lib. 1, c. 37; Tamburin., *loc. cit.*, n. 45; Barbosa, *loc. cit.*, n. 91, et alii.

(45. *Benedictina congr. Nigrorum in Anglia*, sub anno 1335 verè et propriè congregationis formam sumpsit, cum antea sublatori quodam instituto, quod nec communitatem, nec certa præcepta continebat, vigeret, et creditur fuisse excitata per episcopos illos sanctos Augustinum, Dunstanum et Lanfrancum in Anglia tunc temporis sanctitate insignes. Raynerus, *Lib. de apost. S. Benedict. in Anglia*, sect. 2, § 3, pag. 211 et seq.; Tambur., *loc. cit.*, n. 46.

(46. *Sanctæ Burgæ Viduæ, sive Birgittæ congr.* instituta est in Anglia anno 1340, a prædicta S. Burga sive Birgitta Vidua, quæ congregatio in paucis monasteriis dilatata est, et tempore ruinae et vastationis divini cultus sub Henrico VIII, extincta est. Trithemius, lib. 1 *De vir. illustr. ord. S. Bened.*, c. 3; Arnold. Wion., part. 1 *Lign. vitæ*, cap. 11; Tamb., *loc. cit.*, n. 47.

(47. *Cisterciensis congreg. in regnis Castellæ* instituta est anno 1423, a P. Martino de Vargas, nato in regno Castellæ in civitate Xeres de la Frontera, auctoritate Martini V, constitut. incip. *Pia supplicum vota*. Tambur., *loc. cit.*, n. 48; Chrysostom. Henricq., in *Menologio Cisterciens.*, par. II, ubi *De privileg.*, pag. 245 et seq.

(48. *Genuensis congr.* quæ et S. Hieronymi de Silvaria a quibusdam nuncupatur, instituta est in Liguria, anno 1415, et postea unita fuit congregationi Casinensi, ut, relicto ejus fundatore, refert Tamburin., *loc. cit.*, n. 48; Arnold. Wion., par. 1 *Lign. vitæ*, c. 11.

(49. *Bursfeldensis congr. in Germania* suum sumpsit initium, et nomen a quodam monasterio exstructo in oppido, quod *Bursfeldia* dicitur, diocesis Moguntinæ, eo fere tempore, quo Constantiense concilium terminabatur. Trithemius, lib. 1, *De vir. illustr. ord. S. Benedicti*, c. 12; Tamburin., *loc. cit.*, n. 49; Barbosa, *loc. cit.*, n. 40.

(50. *Sagiensis congr.* sub Regula S. Benedicti cum magna observantia floruit anno 1454. Carolus Fernandez, *Lib. de observant. regul. S. Benedicti ad Sagen. monachos directo*; Arnold. Wion., par. II *Lign. vitæ*, cap. 11; Tamburin., *loc. cit.*, n. 51, ubi fatetur se non reperisse, quo loco aut quo institutore inceperit.

(51. *Sancti Bernardi congregatio Cisterciensis in Italia* instituta est circa annum

(144) Ecclesias Clusinam, et Pientinam simul junxit Clemens XIV, ut narratur in *Append. adjecta*

1497, instante Mediolanensium duce Ludovico Maria Sforcia, ut clare constat ex bulla erectionis Alexandri VI, incip. *Plantatus*. Chrysost. Henriquez, *De privileg. Cisterciens.*, pag. 393 et seq.; Tambur., *loc. cit.*, n. 52.

(52. *Casalis S. Benedicti congregatio* incepit, seu potius reformata fuit circa annum 1494, in Gallia Cisalp., ut habetur in c. Leonis X, incip. *Sacrosanctæ*, et nomen desumpsit a monasterio in eo pago fundato. Barbosa, *loc. cit.*, n. 13.

(53. *Sanctæ Justinæ de Padua congregatio Casinensis*, sic dicta a primo ejus monasterio, et totius familiæ capite, Patavii sub patrocinio S. Justinæ virginis et martyris ejusdem Urbis alumnae erecto, instituta fuit anno 1410, a F. Ludovico Baldo Benedictino ordinis Cluniacensis, ut scribit Barbosa, *loc. cit.*, n. 74, seu, ut verius scribit Tamburin., *loc. cit.*, n. 54, a D. Ludovico Barbo patritio Veneto, et canonico S. Georgii de Alga. Desiit autem hæc congreg. appellari *S. Justinæ*, anno 1593, quo illi unitum est monasterium Casinense, eo pacto, ut *Casinensis* in posterum vocaretur ob reverentiam archicænobii Montis Casini, ut habetur ex constitutione Jul. II, incip. *Super cathedram*, ibi: «Nec non congregationem ipsam propter nomen et dignitatem monasterii hujusmodi, quod aliorum monasteriorum dicti ordinis caput est, ut præfertur, de cætero Casinensem, alias S. Justinæ, nuncupari debere.» Tambur., *loc. cit.*, n. 54; Barbosa, *loc. cit.*, n. 74; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. 1, pag. 84; Morigia, *De origin. relig.*, lib. 1, cap. 44, et præ cæteris D. Jacobus Cavaci, in sua *Historia Cænobii Sanctæ Justinæ* eloquentissime conscripta.

(54. *S. Michaelis de Murano congregatio* eremitarum instituta ante tempora Leonis X, ac in multis monasteriis, in quibus vita eremitica sub Regula S. Benedicti, et institutis S. Romualdi abbatis propagata est. Deinde vero a prædicto Leone X redacta fuit hæc congregatio, et unita congregationi eremi Camaldulensis, cui univit etiam eremitas Montis Coronæ, ut patet ex ejus constitut. 2, incip. *Etsi a summo*. Ast tamen Paulus III, constitut. 1, incip. *Rationi*, eremitas Montis Coronæ a Camaldulensibus separavit, et distinctam congregationem constituit. Barbosa, *loc. cit.*, n. 46; Tambur., *loc. cit.*, n. 55, et alii.

(55. *Montis Coronæ congregatio*, alias Grodana congregatio, instituta fuit circa annum 1520 a Paulo Justiniano patritio Veneto et monacho Camaldulensi. Barbosa, *loc. cit.*, n. 46; Tamburin., *loc. cit.*, n. 56; Arnold. Wion., part. 1 *Lign. vitæ*, cap. 30, et alii.

(56. *Congreg. eremitarum Camaldulensium*, quamvis prius esset eadem cum congregatione cænobitarum, modo tamen est distincta congregatio, eamque ab illa separavit Paulus III, constit. 1, incip. *Rationi congruit*. Tamburin., *loc. cit.*, n. 57; Barbosa,

Vitis Pontificum Romanorum ab Antonio Sandinio descriptis, in Clemente XIV, pag. 737, not. 15.

loc. cit., n. 40; Franciscus Petrarcha, *De vita solitaria*, tract. 3, lib. 1, c. 16, et alii.

(57. *Vallisoletana cong. S. Benedicti de Observantia*, sic dicta a monasterio totius congregationis capite, constructo in civitate Vallisoleti, fundata fuit anno 1520, a Joanne monacho Benedictino, sub Regula S. Benedicti, et constitutionibus Casinensium, alias S. Justinæ, additis tamen aliquibus particularibus. Tamburin., *l. c.*, n. 57; Barbosa, *l. c.*, n. 42, et alii.

(58. *Lusitana cong. S. Benedicti* in regno Portugalliæ, in provincia Interamensi, non longe a civitate Brachara, incepit in monasterio S. Marini de Tibeas, circa annum 1549. Hæc congregatio habet sub se ultra viginti monasteria virorum, et monialium plura. Tambur., *loc. cit.*, n. 58, ubi dicit se non reperisse hujus congregationis auctorem. Barbosa, *l. c.*, n. 43, et alii.

(59. *Ulyssiponensis cong. S. Benedicti*, sic dicta a nobili et magnifico monasterio in Ulyssiponensi civitate exstructo, fundata fuit anno 1549 a D. Jacobo de Muria ordinis S. Hieronymi, et S. Nicolai in Portugallia abbate commendatario. Tambur., *l. c.*, n. 59; Arnold. Wion., part. II, *Lign. vitæ*, cap. 11, in fine, et alii.

(60. *Melidensis cong. S. Benedicti*, sic dicta a *Melide* insula juxta Ragusium in Dalmatia, saltem quoad novam reformationem, surrexit circa annum 1560, ope et industria D. Chrysostomi Casinensis monachi, archiepiscopi postea Ragusini. Arnold. Wion., *l. c.*, p. 609; Tamburin., *l. c.*, n. 60.

(61. *Fulliensis B. Mariæ Virginis congregatio*, sic dicta a monasterio suo principali in regno Galliæ apud Tolosam, in quo B. Virginis imago inter folia depicta cernitur, fundata fuit a D. Joanne Bererio, ejus abbatia prius commendatario, anno 1583, et confirmata fuit a Sixto V, constitut. incip. *Religiosos viros*. Barbosa, *l. c.*, n. 65; Tamburin., *l. c.*, n. 61, et alii.

(62. *Cisterciensis congregatio* in Aragoniæ, Navarrae, Valentia, Catalauniæ et Majoricæ regnis excitata fuit circa annum 1616, promovente Philippo III, Hispaniarum rege Catholico, et Paulo V Pontifice approbante, ut patet ex ejus constitutione, incip. *Pastoralis officii*. Chrysostom. Henriquez, *De privileg. Cisterciens.*, pag. 447; Tamburin., *l. c.*, n. 62.

(63. *Cisterciensis congregatio Romana* circa annum 1623, propriam formam ab aliis Cisterciensium congregationibus distinctam habere cepit industria D. Vespasiani de Angelis, primi ejusdem congregationis præsidis generalis, et ope eminentissimi cardinalis Ubaldini compromptoris, ut patet ex constitut. Gregorii XV, incip. *Sacrosancti Apostolatus*, et ex litteris dicti cardinalis Ubaldini relat. a Tamburin., *l. c.*, n. 63.

(64. *Fulliensis cong. Reformatorem S. Bernardi in Italia* particulare hoc nomen sortita est; et ab illa Galliæ separata, approbata est anno 1630, ab Urbano VIII, ut apparet ex ejus constitut. incip. *Ad celeres*, relat. a Tamburin., *l. c.*, n. 64.

(65. *Congregatio Cisterciensis B. Mariæ Virginis Calabriae, et Lucaniæ* excitata est circa annum 1633, a D. Emmanuele de Pe-lusio vigore bullæ Urbani VIII, incip. *Sacrosancti Apostolatus*, relat. a Tamburin., *l. c.*, n. 65.

(66. *Scotorum congregatio* sub Regula S. Benedicti, a quo fundatore, et quo tempore fuerit instituta, ignoratur, ut ex Alexandro de Roma, *Lib. de feroc. Scotorum*, c. 12, refert Tamburin., *l. c.*, n. 66, et de ipsa scribunt Trithemius, lib. 1 *De vir. illustr. ordinis S. Benedicti*, c. 3; et Arnold. Wion., part. 1 *Lign. vitæ*, c. 11.

(67. *Sclavorum cong.* sub Regula S. Benedicti, a quo fundatore, et quo tempore, et loco fuerit instituta, penitus ignoratur, ut fatetur Tambur., *l. c.*, n. 67, et de ea scribunt Trithem., lib. 1, cit. c. 3; Arnold. Wion., cit. cap. 11.

(68. Sub Regula S. Benedicti militarunt, et adhuc varii militant ordines Militares seu Equestres, et in primis militavit celeberrimus *Templariorum equitum ordo*, sic dictus a templo Hierosolymitano, prope quod ejus Hospitale primum eorum domicilium est erectum, et institutus fuit circa annum 1118, a novem equitibus Gallis, quorum duo tantum a scriptoribus nominantur, nempe Hugo de Paganis, et Gaufridus a S. Audomaro; et ipsis equitibus data est Regula a S. Bernardo in concilio Trecensi in Gallia celebrato anno 1127, nono post eorum institutionem, ad requisitionem Balduini regis Hierosolymorum, ut apparet ex ejus Epistola ad d. sanctum directam et relatam a Tamburin., *l. c.*, n. 70. Talis autem ordo extinctus est in concilio Viennensi in Delphinatu a Clemente V, constit. 3, incip. *Ad providam*. Tamburin., *l. c.*, n. 70; Marulus, in *Oceano relig.*, l. III, p. 215; Franciscus Mennenius, *De origine ord. Milit.*, tit. *Templar. equit. ordo*, p. 34; Barbosa, *l. c.*, n. 76 et seq., ubi ad rem vide ibi usque ad n. 79 inclusive.

(69. *S. Salvatoris equitum ordo* institutus fuit in Aragonia sub Regula S. Benedicti, et institutis ac legibus Templariorum, ab Alphonso Navarrae et Aragoniæ rege, circa annum 1118. Franciscus Mennenius, *Lib. de origine ord. Militar.*, tit. *Ord. equitum S. Salvatoris*, p. 38; Tamb., *l. c.*, n. 71.

(70. *Avisiensium sive de Avis equitum ordo*, sic dictus ab oppido Avis in tractu Trans-tagnano, triginta millia passuum ab Ebora distante, ubi primarium hujus militiae domicilium adest, institutus est ab Alphonso Henriquez primo Lusitaniæ rege, an. 1146. Barbosa, *l. c.*, n. 80; Tamburin., *l. c.*, n. 72; Franciscus Mennenius, cit. tit., *Ordo equitum de Avis*, pag. 71, et alii.

(71. *Calatravæ equitum ordo* sub auspiciis Sancti III, Castellæ, et Ferdinandi Legionis, et Galliciæ regum, anno 1158 erectus est a S. Raymundo Titerii abbate, et Didaco Velasquio Alphonso regis jam generoso milite, et est sic dictus a *Calatravæ* oppido, ubi primum et præcipuum hujus militiae domicilium est, et approbatus fuit ab Alexan-

dro III, sub Regula Cisterciensium, constit. 5, incip. *Benedictus*, et ab Innocentio III, const. incip. *Quoties*. Tamburin., *l. c.*, n. 73; Barbosa, *l. c.*, n. 81; Morigia, *De origin. relig.*, lib. iv, cap. 5; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. iii, p. 226, et alii.

(72. *Gladiferorum equitum ordo* erectus est circa annum 1164, in Livoniae regnis a Maynardo Sigibergensi monacho Cisterciensi, et est sic dictus ab ejus insignibus, qui sunt duo gladii forma crucis decussatim positae rubescentes. Chrysostomus Henriquez, in *Menolog. Cisterciens.* sub Kal. Jun., p. 181; Franciscus Mennenius, *Lib. de origine ord. militar.*, tit. *Gladiferorum ordo*, p. 39; Tamb., *loc. c.*, n. 75. Hic ordo, teste Mennenio, *l. c.*, confirmatus est ab Innocentio III.

(73. *Equitum S. Juliani de Pereyro ordo*, sic dictus a S. Juliano de Pereyro oppido, diocesis Civitatensis, ubi primum et praecipuum habet domicilium, institutus fuit sub Regula S. Benedicti et constitutionibus Cisterciensium anno 1170 sub auspiciis Ferdinandi II Castellae, Galliciae et Legionis regis, a nobilissimo equite Gomezio Fernando, et confirmatus fuit ab Alexandro III, constitut. incip. *Quoties*. Tambur., *l. c.*, n. 75; Bernard, de Britto, in *Chronic. Cisterciens.*, tom. I, lib. v, c. 3; Tapia, in *Authent. Ingressi ad sacrosanct. Eccles.*, verb. *Monasteria*, c. 42, et alii.

(74. *Equitum Montis Gaudii ordo*, in regno Hierosolymitano, originem habuit circa annum 1180, quo anno sub Regula et constitutionibus Cisterciensium approbatus fuit ab Alexandro III, particulari diplomate, quod, teste Francisco Radesio Calatravensi. Chrysostomus Henriquez, in *Menologio Cisterciens.*, p. 38 et p. 276; Tambur., *l. c.*, n. 76; Franciscus Mennenius, *De orig. ord. Militar.*, p. 38, et alii.

(75. *Ordo equitum S. Georgii de Alfama*, sic dictus ab Alfama Arce in littore Maris Balearici, in principatu Catalauniae, diocesis Dertusen. sita, apud quam erectus fuit sub Regula S. Benedicti et constitutionibus Cisterciensium anno 1201, a Petro II, Aragoniae rege. Tambur., *l. c.*, n. 87; Marulus, in *Oceano relig.*, p. 229; Barbosa, *l. c.*, n. 83.

(76. *Ordo equitum S. Michaelis seu de Ala*, sic dictus, quia insigne, seu symbolum et tessera hujus Militiae est Ala S. Michaelis purpurea intermicantibus radiis aureis supra sinistrum latus, institutus est ab Alfonso I, Lusitanorum rege, anno 1166, apud Alcobaciae cenobium Cisterciense in Lusitania, sub Regula Sancti Benedicti, et institutis Cisterciensium. Bernard, de Brito, *Chronic. Cisterciens.*, tom. I, lib. v, c. 18 et 19; Tamburin., *loc. cit.*, n. 78; Barbos., *loc. cit.*, n. 82, et alii.

(77. *Alcantarae equitum ordo* apud Hispanos institutus primum fuit in oppido *Pereyro* ad ripam Gouæ, sito, sub patrocinio S. Juliani et Regula S. Benedicti cum constitutionibus Cisterciensium, a nobili quodam equite D. Suerio circa annum 1176 vel

secundum alios, 1185. Deinde anno 1218, a Nunio Fernandez S. Juliani militum Magistro hujus militiae domicilium translatum est ad Alcantaram in regno Castellae ad Tagi fluminis ripam, locum donantibus Martino Fernandez de Quintano duodecimo Calatravae magistro et equitibus ejusdem ordinis sub quibusdam conditionibus, quas ex Rades de Audrada refert Azorius, *Institut. moral.*, part. 1, lib. xiii, cap. 5, quaest. 3, vers. *Sunt item milites Alcantarae*; unde ab Alcantara, suppresso priori nomine S. Juliani, dicti sunt in posterum *Equites Alcantareses*. Et hic ordo primo confirmatus fuit a Benedicto XIII antipapa, quem ut verum Pontificem habebat Hispania. Et postea a Julio II, constitut. 16, incip. *Romani*. Barbosa, *loc. cit.*, n. 83; Tambur., *loc. cit.*, n. 79; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. iv, cap. 6; Mennen., *Lib. de origin. milit. Equest.*, tit. *Alcantara*, pag. 45, et alii.

(78. *Montisfranci equitum, sive equitum de Monfranc ordo* surrexit sub Regula S. Benedicti, et constitutionibus Cisterciensium in regno Castellae circa annum 1221, et est sic dictus a praecipuo conventus Sede, quae fuit in Castro de Monfranc in ipso regno Castellae. Chrysost. Henriquez, in *Menologio Cisterciens.*, p. 176; Tambur., *loc. cit.*, n. 81; Franciscus Mennenius, *Lib. de origin. Ordin. Milit.*, p. 48, et alii.

(79. *Truxillensium Equitum ordo* sic dictus a civitate *Truxillo* in Hispania, in qua incepit anno 1227, cui Alphonsus rex, diplomate condito, Truxillum cum aliis oppidis et praediis ditissimis concessit. Chrysostom. Henriquez, in *Menolog. Cisterciens.*, p. 276; Tamburin., *loc. cit.*, n. 82, et alii.

(80. *Montesiae equitum ordo*, sic dictus a castro *Montesiae*, ubi primum et praecipuum hujus militiae domicilium erectum est, institutus est anno 1316, sub Regula S. Benedicti, et constitutionibus Cisterciensium, a Jacobo II Aragoniae et Valentiae rege, et confirmatus a Joanne XXII Summo Pontifice per ejus bullam dalam Avenione iv Idus Junii, Pontificatus sui anno primo, quae inserta est in principio constitutionum dicti ordinis impressarum Valentiae de anno 1573. Barbosa, *loc. cit.*, n. 83; Tamburin., *loc. cit.*, n. 33; Marulus, *Ocean. relig.*, lib. iii; Morigia, *De origin. relig.*, lib. iv, cap. 4, et alii.

(81. *Equitum Jesu Christi ordo* apud Lusitanos, sub Regula S. Benedicti et constitutionibus Cisterciensium, sub Jesu Christi nomine et patrocinio institutus fuit a Dionysio Perioca Lusitaniae rege, S. Elisabethae reginae marito, anno 1319, cui ordini bona omnia, quae in Lusitania, et Algarbiorum regnis habebant Templarii, sunt applicata, ut vicinorum Saracenorum incursibus resisterent, ut apparet ex litteris Joannis XXII, relatis a Tamburin., *loc. cit.*, n. 84; Barbosa, *loc. cit.*, nu. 84; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. iii, pag. 126; Mennenius, *Lib. de origin. ordin. Milit.*, tit. *Equitum Christi ordo*, et alii.

(82. *Equitum S. Stephani ordo* apud Flo-

rentinos institutus fuit anno 1560, sub Regula Sancti Benedicti, ac nomine sancti Stephani Papae et martyris, a Cosmo I Mediceo magno Etruriae duce, ad arcendos Mauros, et Turcas, et piratas a Tyrreno mari, et confirmatus fuit a Pio IV, constit. incip. *His, qui pro religionis propagatione*; Barbosa, *loc. cit.*, n. 86; Tamburin., *loc. cit.*, n. 85; Morigia, *De origin. relig.* lib. iv, cap. 8, et alii.

(83. *Equitum S. Mauritii ordo* apud Sabaudos institutus sub Regula S. Benedicti anno 1572, a duce Sabaudiae Emmanuele Philiberto, Emmanuelis regis Lusitaniae ex filia Catharina nepote ad Sabaudiam ab haereticis illasam tutandam et conservandam, deinde totam Italiam, cujus ipsa est claustrum et munimentum, et confirmatus fuit a Greg. XIII, constitut. 6, incip. *Christiani populi*. Auctus est ordo Sancti Mauritii ordine S. Lazari Hierosolymitani, quem ipsi univit Gregor. XIII constitut. incip. *Pro commissa*. Unde appellatur nunc ordo equitum Sancti Mauritii et Sancti Lazari; et ubi primum Tessera ordinis Sancti Lazari erat crux viridis, et ordinis S. Mauritii crux candida, in hac unione decretum est, equitem in posterum, pro insigni suae militiae, intra crucem viridem crucem candidam ponere debere, et communia utriusque militiae privilegia esse; Barbosa, *loc. cit.*, n. 87; Tamburin., *loc. cit.*, n. 86; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. iii, p. 207; Morigia, *De origin. relig.*, lib. iv, cap. 7; Mennenius, *loc. cit.*, tit. *Ordo equitum Sancti Mauritii*, p. 24 et alii.

(84. *Ordo equitum Sancti Bernardi* in Hispania sub Regula Sancti Benedicti exstitit, et militavit usque ad tempora Petri regis Castellae, qui eum exstinxit; Chrysost. Henriquez, in *Menologio Cisterciens.* sub die 20 August., pag. 270; Jo. Mariana, in sua *Historia de ordinibus S. Bernardi*; Tambur., *loc. cit.*, n. 87. A quo tamen institutore initium sumpserit, non insinuant.

ADDITIO NOVA.

(85. * Quae in hoc articulo Lucius noster de ordinibus, qui S. Benedicti Regulam profitentur, ex Tamburino aliisque tradidit, exigenda sunt ad scriptores, quorum opera in nostris additionibus indicavimus, praesertim vero ad Annales ordinis S. Benedicti a Mabillonio quam diligentissime scriptos. Maximum quoque lumen istis afferent *Acta Sanctorum ordinis S. Benedicti in saeculorum classes distributa*: in quibus colligendis et adnotationibus illustrandis Lucas Acherius, Joannes Mabillonius, ac Theodorius Ruinartius ex S. Mauri congregatione monachi elaborarunt, Gallia Christiana, Italia sacra, aliaque ejusdem generis opera, quae hic commemorare, cum in eruditorum hominum manibus versentur, supervacaneum esset.

ARTICULUS V.

Quoad quartam principalem Regulam, et militantes sub ipsa.

SUMMARIUM.

1. Quarta principalior Regula est S. Patris N. Francisci, Deo sibi revelante, et de verbo ad verbum dictante, ab eodem conscripta, ad num. 2. — 3. Religio Fratrum Minorum incepit anno 1208, et fuit confirmata solo viva vocis oraculo ab Innocentio III, anno 1210, et iterum in concilio Lateranensi anno 1215. Et deinde cum propria Regula confirmata fuit ab Honorio III, anno 1223, constit. 5, incip. *Solet annuere*. — 4. Sub Seraphici P. N. S. Fr. Regula militantes omnes illi Fratres Minores, qui dictam Regulam sine ulla dispensatione ad litteram observant, quorum alii vocantur *Observantes*, alii *Recollecti*, alii *Discalceati*, alii *Reformati*. — 5. Supradicti omnes Fratres Minores degunt sub obedientia unius ejusdemque generalis, serie non interrupta a S. P. N. Francisco in generalatu succedentis. — 6. Unde ipse solus utitur sigillo totius ordinis, et se nominare potest, et nominat *generalem totius ordinis S. Francisci, seu Fratrum Minorum*. — 7. Sub obedientia praedicti ministri generalis totius ordinis degunt etiam variae provinciae Fratrum Discalceatorum tertii ordinis, insuper et Conceptionistae. — 8. Sub eadem S. P. N. Francisci Regula in sua primava puritate militant, eamque exactissime ad litteram observant PP. Capuccini. — 9. Patres Capuccini sunt veri Fratres Minores, et Filii S. P. N. Francisci. — 10. Sub eadem Regula S. P. N. Francisci, non in suo rigore, et ad litteram, sed cum certis dispensationibus Apostolicis militant PP. Conventuales. — 11. Ex his prodierunt Patres, dicti Minores Conventuales reformati. — 12. Ipsi Minoribus Conventualibus reformati unita fuere loca et bona Fratrum Minorum Discalceatorum per Italiam degentium. — 13. Sub S. P. N. Francisco militant etiam Moniales Clarissae a S. Clara sic dictae, quarum Regulam a S. P. N. Francisco institutam approbavit Innoc. IV et deinde moderarunt alii Pontifices. — 14. Item sub S. P. N. Francisco militat Tertius ordo de Penitentia ab ipso seraphico P. institutus sub propria Regula confirmata a Nicolao IV. — 15. Hic tertius ordo nedum floret in conjugatis et solutis utriusque sexus in propriis privatis domibus in saeculo degentibus; sed etiam in Fratribus et monialibus in communi intra claustra viventibus, et tria substantialia vota solemniter emittentibus, pro quibus Regulam reformatam et approbavit Leo X. — 16. Regularis hic tertius ordo habet generalem ad triennium. — 17. Ex his tertiaris sunt alii Reformati, qui coeperunt in Gallia anno 1595. — 18. Ab ordine seu religione seraphici P. N. S. Francisci originem, seu progressum, vel dependentiam habuerunt varii alii ordines, seu congregationes Regulares, et signanter praetarius ordo S. Francisci de Paula. — 19. Item congr. Monialium Immaculae Conceptionis. — 20. Item congr. monialium Annuntiationis B. Mariae Virginis. — 21. Item congr. Monialium vulgo Capuccinarum, et quare sic dictae? — 22. Item reformatio Carmelitarum Discalceatorum. — 23. Insuper ab ordine seu religione S. P. N. Francisci originem, seu progressum, vel dependentiam habuerunt variae aliae congr. regulares et saeculares utriusque sexus, et signanter congr. Demissarum, et alia hominum congr. dicta Sanctae Crucis. — 24. Item congr. Ursularum. — 25. Item congr. B. Petri de Pisis. — 26. Item congr. S. Hieronymi in Hispania. — 27. Item congr. S. Hieronymi de Fesulis. — 28. Secundum aliquos etiam S. Ignatius Loyola fundator Praestantissimae Societatis Jesu fuit prius professor Tertii Ordinis S. P. N. Francisci. — 29. Item congr. S. Birgittae. — 30. Item congr. Dominarum oblatarum Turris speculorum in urbe. — 31. Item cong.